

РЕШЕНИЕ

№ 747

гр. Варна, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нела Кръстева

при участието на секретаря Миглена Н. Маринова
като разгледа докладваното от Нела Кръстева Гражданско дело №
20213110115433 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от „К.“ ЕООД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: гр. ***** **срещу И. И. Д., ЕГН *******, с постоянен адрес: гр. *****, **иск с правно основание чл. 203, ал. 2 от КТ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД**, да бъде осъден ответника да заплати на ищцовото дружество **сумата от 7099,11 лева**, представляваща претърпени от ищцовото дружество имуществени вреди , причинени умишлено от ответника, от получени, неусвоени в полза на дружеството-работодател и невъзстановени на дружествотоработодател служебни аванси, **ведно със законната лихва , считано от** датата на завеждане па исковата молба - **22.10.2021г.** до окончателното изплащане на сумата, **както и сумата от 138,04лв.**, представляваща лихва за забава върху претендираната главница, начислена за периода от 10.08.2021г. до датата на предявяване на ИМ – 22.10.2021г.

В условията на евентуалност е предявена искова претенция с правно основание чл.59 ЗЗД, да бъде осъден ответника да заплати на ищцовото дружество **сумата от 7099,11 лева**, представляваща сума, с която неоснователно се е обогатил, от получени, неусвоени в полза на дружеството-работодател и невъзстановени на дружествотоработодател служебни аванси, **ведно със законната лихва , считано от** датата на завеждане па исковата молба - **22.10.2021г.** до окончателното изплащане на сумата, **както и сумата от 138,04лв.**, представляваща лихва за забава върху претендираната главница, начислена за периода от 10.08.2021г. до датата на предявяване на ИМ – 22.10.2021г.

Претендира съдебно-деловодни разноски.

Претенцията е конкретизирана като такава по чл.203 ал.2 от КТ с уточнителна молба №

*****г., като е посочено, че вредата за ищцовото дружество е причинена умишлено, г.е. ответника не е възстановил умишлено преведена от работодателя сума под формата на служебен аванс за разходи, които могат да възникнат, но каквито ответника не е направил в действителност.

В исковата молба ищецът излага, че между „К.“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от Д. А. - управител и И. И. Д. с ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. *****, е съществувало трудово правоотношение за периода от 30.04.2020 г. до 26.08.2021 г. Съгласно сключеният между страните трудов договор, ответникът е бил назначен на длъжността „мениджър ключови клиенти“. Естеството на работата му предполага извършването на пътувания и срещи с клиенти, свързан и с разходи, поради което и наложената практика в дружеството е било, на служителя да бъдат превеждани авансово парични средства. Паричните средства следвало да са на разположение на служителя в случай на необходимост от извършване на предварително одобрени от управителя на дружеството разходи във връзка с изпълнение на трудовите му задължения. След извършване на разход, последния следвало да бъде отчетен от ответника пред дружеството, акл. и като бъде предоставен съответен отчетен документ, установяващ основанията и размера на извършения разход. За периода от 22.05.2020 г. до 16.06.2021 г., ищеца сочи, че е предоставил авансови, средства на ответника И. Д. за изпълнение на негови служебни задължения. При отчитането на извършените разходи обаче, ответникът представил отчетни документи за извършени от него разходи, които след анализ дружеството установило, че нито са били одобрени от управителя, нито са били в полза на „К.“ ЕООД и които разходи следва бъдат възстановени. По счетоводна справка е установено, че дължимата сума от И. Д. е в размер на 11 747.07 лв. (единадесет хиляди седемстотин четиридесет и седем лева и седем стотинки). Последвали разговори с гн Д. за възстановяване на сумата, които не довели до положителен резултат. Поради отказа на ответника да възстанови преведените му суми, с покана, връчена му лично на 27.07.2021 г., чрез ЧСИ *****, с рег. № ***, район на действие ОС - Варна, И. Д. е бил поканен, в седем дневен срок от получаване на поканата да възстанови на „К.“ ЕООД дължимата сума, в размер на 11 747.07 лв. (единадесет хиляди седемстотин четиридесет и седем лева и седем стотинки). След получаване на поканата, на 09.08.2021 г. , ответника е превел по банкова сметка на дружеството сума, в размер на 4 647.96 лв. (четири хиляди шестстотин четиридесет и седем лева и деветдесет и шест стотинки). Към настоящият момент, се настоява, че остатъка от дължимата сума, в размер на 7 099.11 лв. (седем хиляди и деветдесет и девет лева и единадесет стотинки), не е възстановена на дружеството. При приемане за неоснователен на главния иск по чл.203 ал.2 КТ, се предявява срещу ответника в условията на евентуалност иск по чл.59 ЗЗД, за връщане на сумата, като получена неоснователно и с която ответника неоснователно се е обогатил за сметка на ищцовото дружество.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който изразява становище за допустимост на предявените искове. Заявява се оспорване същите

изцяло по основание и по размер, като ответника твърди, че да неоснователни. Моли да бъдат отхвърлени изцяло като такива. Твърди, че не е налице умисъл или намерение за своеене на чужди средства. Твърди, че не е налице умишлено причиняване на вреда на работодателя от ответника. Сочи, че е разходвал по предназначение предоставения му служебен аванс. Настоява, че е налице основание за освобождаване от отговорност на ответника, тъй като той е положил дължимата грижа и е изпратил отчети за извършената от него работа с приложения към тях документи за направените разходи. Твърди, че ако разходваните и отчетени от ответника суми във връзка с извършването на неговата работа не са осчетоводени от ищцовото дружество, това е само и единствено по вина на Работодателя. Ответникът е положил дължимата грижа за отчитане на всички получени авансови суми. Твърди, че в настоящия процес липсва един от съществения елементи на неоснователното обогатяване - ответникът не се е обогатил за сметка на ищцовото дружество. Направените от ответника разходи не са отчетени и осчетоводени по вина на ищцовото дружество, въпреки изпратените по установения ред отчети и всички разходно-оправдателни документи. От започването на работа при „К.“ ЕООД се сочи, че ответника и работодателя са имали система на отчитане на сумите, които ответникът е разходвал при извършване на възложената му работа. Получавал е авансови средства, нужни му за командировки, след приключване на командировката е изготвял отчет, който е изпращал обикновено по електронна поща с приложения документи за извършените разходи. Такава е била процедурата както през 2020г., така и през 2021г. до прекратяване на трудовото му правоотношение. Оригиналните документи след това са изпращани с Еконт до ищцовото дружество. Случвало се е при пътувания на ответника до София да е носил отчетите с приложения към тях фактури лично в „К.“ ЕООД. При един и същ начин на отчитане през 2020г. и 2021 г. незначително защо всички разходи за 2020г., направени от ответника при извършването на работата му са признати и осчетоводени, а през 2021г. не са осчетоводени, въпреки че са получени от ищцовото дружество по установения ред. Всички разходи са прозрачно извършени по банков път и са отчетени навреме, първо по имейл и после като оригинали с куриер Еконт, или оригинали са били предавани на ръка в офиса на К. в София при посещенията. Например: При определени служебни пътувания са спестени на ищеца разходи за хотел, като ответника е ползвал подслон при роднини/близки. Десет месеца след закупуване на самолетни билети с Луфтханза за отложено служебно пътуване до Германия и бездействие, незаинтересованост, без никакви инструкции от страна на ищеца за действие, ответникът инициира канцелиране на билетите и връщане на сумата от 4,647.96 лв. Същата е преведена на ищеца на 09.08.21г. Още 15 дни забава на ответника при бездействието на ищеца се сочи, че биха анулирали възможността за връщане съгласно условията на тарифния план на авиокомпанията. Сочи се с отговора, че не може да се говори за понесена вреда от ищеца по повод действията на ответника, тъй като през процесния период 01.01.21г. до 28.08.21г., за който се твърди, че не са представени/отчетени никакви разходнооправдателни документи, отчетите са изпращани по имейл, придружени с прикачените фактури, други са изпращани в оригинал с куриер през периода, а други оригинални документи са носени на ръка в офиса София при командировките на ответника

(приложено доказателства - официална справка от Еконт). Настоява се от ответника, че не вреди, а само ползи за ищеца е генерирал ответника през периода на работата си в К. ЕООД, като с усилията, опита и контактите си е донесъл за фирмата допълнителни и извънредни приходи в размер на 4 70,912.66 лв., за което от благодарност за заслугите е бил премиран два пъти през 1-во полугодие на 2021г с т.н. „бонуси“- веднъж 700 лв и втори път 705 лв. (прилага платежни нареждания за доказателство.). Още един трети бонус за 1,121.81 лв. и до сега е дължим: претендиран, но неплатен. Сочи се, че благодарение на задграничния опит и контакти на ответника, натрупани в 30 год. опит в застраховането, К. е изведен и става познато име на международните застрахователни пазари, като започва сключване на полици с английски (John Heath Coverdrone Ltd, Crewe, England) и немски (Atralosecur GmbH, Frankfurt; Hamburger Yachtversicherung GmbH, Hamburg; Hanseatische Kaskoversicherung Agentur GmbH, Bremen) застрахователи и брокери. Изначално (от април 2020, преди започване на трудовото правоотношение) са комуникирани в писмена форма и приети допълнителни условия и уговорки за започване и продължаване на работа на ответника в дружеството на ищеца извън обичайните по трудов договор, но в рамките на взаимната изгода, например: Ответникът спестява на ищеца задължението непременно да го снабди със служебен автомобил, необходим за характера на работата и задълженията. Работодателят от своя страна, се задължава да покрива разходите на личния автомобил на ответника за гориво по време на командировка и отделно от това 200 лв./месец за гориво регионални/локални нужди Други инцидентни разходи като: сезонна смяна (демонтаж/монтаж) на гуми, една смяна на масло, течност за чистачки и т.н. Ответникът спестява на ищеца задължението да закупи смартфон с интернет свързаност, необходим за ежедневната работа и комуникации, срещу ангажимента К. да поеме разхода за сметките на личния телефон на ответника обичайно около 40-60 лв./мес. Приложеното споразумение е било спазвано от страните и разходите отчитани адекватно. Било е уговорено, че при предварително изрично съгласие на Управителя на ищеца, могат да се отделят и предоставят определени суми за стимулиране на активни промотъри на К., с чиято помощ се е стигнало до сключване на полици. Случаите са само два и са освидетелствани с разписка. В твърденията и писмени доказателствата на ищеца има елементи на неистина и представените финансови справки са подвеждащи. Например: табличната справка за Служебни аванси и Отчетени документи по получени служебни аванси: 1. Първата таблица е за получени аванси и обхваща целия период на трудовото правоотношение от 30.04.20 до 27.08.21: Прави впечатление, че сумите на ред 1ви, 2ри и 10-ти са с точност до стотинки, което говори за компенсиране на вече направени и отчетени разходи, докато останалите са „аванси" и са кръгли суми. Сумата, наречена „аванс" 877.49 лв от 13.10.20 е всъщност компенсация на разходите за командировка до Пловдив/София от 07.10. до 09.10.20. Отчетена е с имейл на 12.10.20 до Управител и счетоводител на К. с изрично настояване сумата да бъде незабавно възстановена. Искането е прието и на следващия ден 13.10.20 сумата постъпва по сметката. 2. Този разход от 877.49 лв. липсва обаче във втората таблица Отчетени документи по получени Служебни аванси. Този пропуск, според ответника изкривява картината на задълженията в ущърб на ответника. 3. Разходваната сума трябва да

бъде хронологично отразена между позиции 6-та (13.09.20) и 7-ма (14.12.20) 4. Добавяйки разхода 877.49 лв към общия сбор на отчетените служебни аванси вместо посоченото 5,206.28 трябва да се има предвид сума от 6,083.77 5. Това действие води до корекция на сумата, наречена под таблиците: Неотчетен Служебен Аванс. Вместо посоченото 11,747.14, трябва да се чете 10,869.65. 6. На 09.08.21г., с с превод са възстановени по сметката на ищеца 4,647.96лв. от неизползваните самолетни билети. 7. След приспадането им от сумата по т.5 се оформя окончателно задължение и отговорност за наличен аванс от 6,221.69лв Твърди се, че тази сума не е отчитана с никакви документи от 01.01.21 нататъ.! След превода на аванс от 11,000 лв. на 18.09.2020г., от който са закупени 3 самолетни билета за служебно пътуване до Германия за стойност 4647.96 лв. се оформи остатък от авансирания ресурс и доверителят ми е предложил на мениджмънта (Управител) от него да се черпи в бъдеще за неговите служебни пътувания, командировки и други съгласувани разходи. Не са били изказани възражения и във времето в зависимост от нуждите започва поетапно оползотворяване на средствата по предназначение. Всеки разход е бил акуратно и навременно отчетен с представяне на разходно-оправдателни документи. Това се е случвало според уговорката и без протест от страна на работодателя в който и да било момент. Доказателство, че ищецът е бил в течение на процесите и съгласен с текущите извършени фирмени разходи, е фактът, че следващия служебен аванс 500 лв., предоставен от К. е чак от 12.05.21г. (осем месеца по- късно). Ако, както се твърди, след 01.01.2021г. не са представяни никакви разходни документи и отчети, ответника отправя запитване защо през м. Май 2021 ще се превеждат нови 500лв., след като би трябвало да има налични поне 6300 лв. На 28.05.21г. има превод на още 500 лв. и на 16.06.21 още 200 лв. В посоченото, според ответника няма логика. Сочи, че с регулярни финансови отчети са били отчетени разходите по 8 (осем) служебни пътувания (командировки) в страната. Същите са били предварително съгласувани по имейл като цел и задачи на командировката с Управителя А. и са били одобрявани с нейно лаконично „ОК“. Отчетите са придружени със сканирани копия на фактури и др. документи, освен когато такива са били носени на ръка в офиса в София. Командировките са на стойност 4,142.50 лв. Освен командировките, други разходи по предварително съгласуваните, офис консумативи и др. са били извършвани и отчитани без проблем или протест в периода 01.01.21 до 27.08.21. Сумата е 2,108.75 лв. Справка (приложена) от Уникредит Булбанк за движенията за периода 01.01.21 г. до 27.08.21 г. съдържа всички плащания от името и за сметка на К., тъй като са правени с банкова карта, включително и най- дребните суми, напр. 6.52 лв. за куриер на документи с Еконт. Окончателната равностметка, според ответника показва следното: Общо наличен аванс: 6,221.69 лв (+) За командировки: 4,142.50 лв (-) Други разходи: 2,108.75лв (-) Разлика: 29.56 лв (-) Съгласно фактите, ищецът дължи на ответника 29.56лв. изхарчени собствени средства извън предоставените аванси. Прилагат се документални доказателства (отчети командировка, фактури и др.), свидетелстващи, че методът на работа, отчитане, комуникации през 2021 г е запазен абсолютно същия, какъвто е бил и през 2020 г, с приети и неоспорени разходни документи.

Видно от гореизложеното, исквите претенции според ответника са неоснователни и следва

да бъдат оставени без уважение. Ответникът не се е обогатил за сметка на ищцовото дружество. Всички получени авансови суми той е разходвал при извършване на своята работа и надлежно ги е отчетел като е представил на работодателя доказателства за извършените разходи.

При изложеното се настоява за отхвърляне изцяло исковите претенции, като неоснователни и за присъждане в полза на ответника направените от него разноски по делото, включително адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Съгласно чл. 203, ал. 2, пр. 1 от КТ, отговорността на работника или служителя се определя от гражданския закон при умишлено причинена вреда на работодателя при или по повод изпълнението на трудовите задължения.

За да бъде уважен искът и да се ангажира пълната имуществена отговорност на работника / служителя, е необходимо да се установят всички елементи от фактическия състав на деликта, а именно: наличието на противоправно деяние, което да е извършено от ответника, да е причинен вредоносен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и вредата.

Следва да се установят и специфичните елементи от фактическия състав на гор-ната разпоредба, а именно: деянието да е осъществено при или по повод на възложена-та работа и работникът/служителят да е действал виновно – само при условията на уми-съл, тъй като при небрежна форма на вина отговорността му може да бъде само ограни-чена – чл. 203, ал. 1 от КТ, и съответно би могла да бъде реализирана по реда на чл. 210 от КТ.

В тежест на работодателя е да установи наличието на всички предпоставки за реализиране на отговорността по чл. 203, ал. 2, пр. 1 от КТ, включително и на умисъла.

По делото, от изготвена СИЕ, чието заключение съда цени като компетентно и обосновано, се установява, че счетоводството на ищцовото дружество е водено редовно в периода 30.04.2020 - 31.12.2020 г.

За 2021 г., в счетоводството на К. ЕООД няма отчетени и осчетоводени суми, касаещи дейността на И. Д.. Не е отчетена и възстановената от ответника сума в размер на 4 647.96 лева - част от служебен аванс с реф. №*****, на обща стойност 11 000.00 лева.

Посочено е от вещото лице, че служебните аванси, които е получил И. Д., са в разммер на 12 305.36 лева

Разходите, които са признати на И. Д. от К. ЕООД, в периода 30.04.2020 - 30.08.2021 г., са описани в Приложение 1, като общ размер на разходите: 5206.28 лева.

На база на доказателствата, които са представени в отговора на исковата молба, общата сума на изразходваните средства за командировки е в размер на 6 848.65 лева

Паричните средства, според съвпадащите твърдения на страните, е следвало да са на разположение на служителя в случай на необходимост от извършване на предварително

одобрени от управителя на дружеството разходи във връзка с изпълнение на трудовите му задължения. След извършване на разход, последния следвало да бъде отчетен от ответника пред дружеството, вкл. и като бъде предоставен съответен отчетен документ, установяващ основанието и размера на извършения разход.

По делото са представени от ответника следните писмени документи: 1. Извлечения от банкова сметка на ответника за 2020 и 2021г.; 2. Справка от Еконт за извършени доставки от ответника до ищцовото дружество и негови служители; 3. Проект за стратегия за излизане на международните застрахователи пазари; 4. Кореспонденция по мейл; 5. Длъжностна характеристика на ответника; 6. Справка за общо генерирани приходи за ищцовото дружество от дейността на ответника; 7. Преводни нареждания за изплатени на ответника бонуси от 16.03.2021 г. и 29.04.2021 г.; 8. Фактури за телефон, гориво и консумативи за лек автомобил с приложни писма, изпратени по мейл; 9. Фактури за осчетоводяване за м. ноември 2020г. с приложно писмо от 01.12.2020г. по мейл; 10. Фактура за гориво №***** за гориво с приложно писмо от 09.11.2020г. по мейл; 11. Фактура №*****/19.10.2020г. с приложно писмо от 19.10.2020г. по мейл; 12. Фактура за мобилен телефон №*****/15.10.2020г. с приложно писмо от 17.10.2020г. по мейл; 13. Фактура *****/15.09.2020г. за мобилен телефон с приложно писмо от 20.09.2020г. по мейл; 14. Фактура за мобилен телефон за периода 15.07.2020г. - 14.08.2020г. с приложно писмо от 30.08.2020г. по мейл; 15. Документи за осчетоводяване с приложно писмо от 30.08.2020г. по мейл; 16. Фактура за гориво № ***** с приложно писмо за осчетоводяване по мейл от 24.07.2020г.; 17. Фактура №*****/15.07.2020г. с приложно писмо от 17.07.2020г. по мейл; 18. Фактура №*****/28.05.2020г. Технополис с приложно писмо от 28.05.2020г. по мейл; 19. Отчет командировка по Заповед от 10.06.2020г. по мейл от 13.06.2020г. с приложени фактури за гориво; 20. Отчет командировка по Заповед от 30.06.2020г. по мейл от 03.07.2020г. с приложени фактури за гориво; 21. Отчет командировка по Заповед от 31.08.2020г. по мейл от 02.09.2020г. с приложени фактури за нощувка и гориво; 22. Отчет командировка по Заповед от 13.09.2020г. по мейл от 16.09.2020г. с приложени фактури за нощувки и гориво; 23. Отчет командировка по Заповед от 07.10.2020г. по мейл от 12.10.2020г. с приложени фактури; 24. Отчет командировка по Заповед от 01.06.2020г. по мейл от 02.06.2020г. с приложени фактури; 25. Съгласуване на среща с Камарата на превозвачите по мейл от 04.01.2021г.; 26. Отчет командировка по Заповед от 06.01.2021г. по мейл от 09.01.2021 г.; 27. Доклад за свършена работа по мейл от 22.01.2021 г.; 28. Отчет командировка по Заповед от 24.01.2021г. по мейл от 26.01.2021 г.; 29. Доклад за дейността по мейл от 22.02.2021г.; 30. Отчет командировка по Заповед от 24.02.2021г. по мейл от 27.02.2021г. с приложени фактури; 31. Доклад за дейността по мейл от 11.03.2021 г.; 32. Отчет командировка по Заповед от 14.03.2021 г. по мейл от 17.03.2021 г. с приложени документи; 33. Отчет командировка с допълнителна фактура по мейл от 17.03.2021 г.; 34. Отчет командировка по Заповед от 12.04.2021 г. по мейл от 24.04.2021 г. с приложени документи; 35. Изпратени по Вайбър от Д. А. до ответника телефонни номера за връзка с колеги от офиса в Русе за среща; 36. Доклад за дейността по мейл от 11.05.2021 г.; 37. Отчет Командировка по Заповед от 12.05.2021 г. по мейл от 19.05.2021 г. с приложени документи

за разход; 38. Отчет командировка по Заповед от 26.05.2021г. с мейл от 29.05.2021 г. с приложени документи; 39. Отчет командировка по Заповед от 31.05.2021 г. с мейл от 03.06.2021 г. с приложени документи.

На база на тези писмени документи, съда прави извод, че не може да се говори за понесена вреда от ищеца по повод действията на ответника, тъй като през процесния период 01.01.21 до 28.08.21, за който се твърди, че не са представени/отчетени никакви разходно-оправдателни документи, отчетите са изпращани по имейл, придружени с прикачените фактури, други са изпращани в оригинал с куриер през периода, а други оригинални документи са носени на ръка в офиса София при командировките на ответника (приложено доказателства - официална справка от Еконт).

Заклучение по проведена и приета от съда Съдебно-компютърна експертиза, което съда кредитира в цялост, като компетентно дадено и неоспорено от страните, установява, че приложените имейли, представени по делото с отговора на исковата молба, описани в Таблица №1, са действителни и са получени от ищцовото дружество.

При негова доказателствена тежест обаче, ищцовото дружество не е доказало наличието и на умисъл у ответника за причиняването на вредоносния резултат по смисъла на [чл. 11, ал. 2 от НК](#), а именно – да е целял или допускал настъпването му.

Напротив, от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че ответникът е разходвал по предназначение всички средства, получени като аванс, но част от тях е отчетел лично в офиса на ищцовото дружество, като същите не са осчетоводени в ищцовото дружество. В съдебно заседание, проведено на 03.02.2023г. вещото лице по съдебно икономическата експертиза заявява, че счетоводството на дружеството е водено редовно в периода от 30.04.2020 г. до 31.12.2020 г. За 2021г., самото вещо лице сочи, че не е написало, че е водено редовно счетоводство, тъй като от самата справка, която е представена в Приложение 2, е отразено, че 2021 г. няма отчетени и осчетоводени суми от И. Д. И., за което не коментира каква е причината. Настоява се от вещото лице, че най-малкото би трябвало да бъде отчетен върнатия служебен аванс, което е станало 2021 г., но не е сторено. Ответникът инициира канцелиране на билетите за несъстояла се командировка в Германия и връщане на сумата от 4,647.96 лв. Същата е преведена на ищеца на 09.08.21г. Това обстоятелство, въпреки че не е оспорено от ищеца (нещо повече - ищецът сам твърди в исковата си молба, че е получил тази сума от ответника) не е осчетоводено в неговото счетоводство. Отделно следва да се отбележи, че сам ищеца твърди, че ответника дължи връщане на получените служебни аванси, че не ги е разходвал по предназначение, но през 2021г. прави още три превода на служебен аванс - 12.05.2021г. - 500 лева, на 28.05.2021г. - 500 лева и на 16.06.2021г. -200 лева. (Таблица 1 от СИЕ).

Ето защо съдът приема, че макар и ответникът при упражняване на възложените му трудови функции дори да е причинил имуществена вреда на дружеството- ищец/претърпяна загуба/, тя не само че не възлиза на посочената в исковата молба стойност, но и пълната му имуществена отговорност следва да бъде отрецена, поради доказателствената

неустановеност на обстоятелства, недвусмислено показващи, че причиняването е умишлено, както и въобще на всички хипотези на нормата на [чл.203, ал. 2 КТ](#).

Предявения главен иско за главница е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли изцяло. Като неоснователни следва да се отхвърли и акцесорните иски за мораторната и законната лихви.

По иска с правно основание чл.59 3ЗД: „В задължителната и трайно установената практика на ВС и ВКС (вж. ППВС № 1/1979 г., решение № 190/12.12.2017 г. по т. д. № 512/2017 г., I т. о., решение № 67/05.04.2016 г. по гр. д. № 4147/2015 г., IV г. о.; решение № 190/12.12.2017 г. по т. д. № 512/2017 г., I т. о., решение № 88/28.08.2017 г. по т. д. № 834/2016 г., II т. о., решение № 262/22.02.2013 г. по гр. д. № 1480/2011 г., I I I г. о., решение № 73/07.06.2017 г. по гр. д. № 3034/2016 г., I I I г. о. на ВКС и др.) се приема, че когато липсва друга възможност за правна защита, а е увеличено без основание имуществото на едно лице за сметка на имуществото на друго лице, обеднелият разполага с иска по чл. 59 3ЗД. В тежест на ищеца е да докаже своето обедняване и обогатяването на ответника, както и причинната връзка между тях, а в тежест на ответника е да докаже основанийето на своето обогатяване, ако твърди, че е налице такова. (*Решение № 721 от 3.01.2011 г. на ВКС по гр. д. № 401/2009 г., IV г. о., ГК, докладчик председателят Борислав Белазелков*).

Дружеството ищец признава и не претендира получена от ответника сума в размер на 4647.96лв., но видно от съдебно-икономическата експертиза се установи, че въпреки получаването на сумата и признанието на ищеца сумата така и не е осчетоводена. Претендира връщане на сумите като неизползвани, а от разходно- оправдателните документи е видно, че са използвани за извършване на работата на ответника, от която ищеца е сключил полици за застраховки, от които и 26 полици за дроне и плавателни съдове. Ищецът не доказва, че има различни правила и обичайна практика за командироване на ответника. Напротив, през целия срок на трудовия договор на ответника работата му е била организирана единствено по този начин Ищецът изчислява разликата между получените авансови суми и установените изразходвани от ответника суми за командировки (от заключението на експертизата), но забравя да извади от останалата сума възстановената в размер на 4 647.96лв., за която сам признава, че е получил. *Т.е.* разходваните и отчетени от ответника суми във връзка с извършването на неговата работа не са осчетоводени от ищцовото дружество, *като* това е само и единствено по вина на Работодателя. Ответникът е положил дължимата грижа за отчитане на всички получени авансови суми. Установи се, че в настоящия процес липсва един от съществения елементи на неоснователното обогатяване - ответникът не се е обогатил за сметка на ищцовото дружество. Направените от ответника разходи не са отчетени и осчетоводени по вина на ищцовото дружество, въпреки изпратените и получени по установения ред отчети и всички разходно-оправдателни документи.

Вследствие на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че претенцията на ищеца с правно основание чл.59 от 3ЗД, е недоказана, поради което същата не следва да бъде уважена.

По разноските:

С оглед изхода от спора, в полза на ответника се следва да бъдат присъдени сторените разноси в общ размер от 935.00лв., сбор от суми за адв.възнаграждение/700.00лв./, за СИЕ и СКЕ/415.00лв./.

Мотивиран от изложеното, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ *предявената от ищецът „К.“ ЕООД, ЕИК:******, със седалище и адрес на управление: гр. ***** срещу *ответника И. И. Д., ЕГН ******, с постоянен адрес: гр. ***** , **искова претенция с правно основание чл. 203, ал. 2 от КТ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД**, да бъде осъден ответника да заплати на ищцовото дружество сумата от **7099,11 лева**, представляваща претърпени от ищцовото дружество имуществени вреди , причинени умишлено от ответника, от получени, неусвоени в полза на дружеството-работодател и невъзстановени на дружествотоработодател служебни аванси, **ведно със законната лихва , считано от** датата на завеждане на исковата молба - **22.10.2021г.** до окончателното изплащане на сумата, **както и сумата от 138,04лв.**, представляваща лихва за забава върху претендираната главница, начислена за периода от 10.08.2021г. до датата на предявяване на ИМ – 22.10.2021г.

ОТХВЪРЛЯ *предявената в условията на евентуалност от ищецът „К.“ ЕООД, ЕИК:******, със седалище и адрес на управление: гр. ***** срещу *ответника И. И. Д., ЕГН ******, с постоянен адрес: гр. ***** , **искова претенция с правно основание чл.59 ЗЗД**, да бъде осъден ответника да заплати на ищцовото дружество сумата от **7099,11 лева**, представляваща сума, с която неоснователно се е обогатил, от получени, неусвоени в полза на дружеството-работодател и невъзстановени на дружествотоработодател служебни аванси, **ведно със законната лихва , считано от** датата на завеждане на исковата молба - **22.10.2021г.** до окончателното изплащане на сумата, **както и сумата от 138,04лв.**, представляваща лихва за забава върху претендираната главница, начислена за периода от 10.08.2021г. до датата на предявяване на ИМ – 22.10.2021г.

ОСЪЖДА *на основание чл.78, ал.3 от ГПК, „К.“ ЕООД, ЕИК:******, със седалище и адрес на управление: гр. ***** , **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА И. И. Д., ЕГН ******* , с постоянен адрес: гр. ***** , **сумата в общ размер от 935.00лв., представляваща сторени от ответника разноси по делото, както следва: сбор от суми за адв.възнаграждение/700.00лв./, за СИЕ и СКЕ/415.00лв./.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО да се обяви в регистъра на съдебните решения по чл.235, ал.5 от ГПК.

ПРЕПИС от настоящето решение да се връчи на страните, заедно със съобщението за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Варна: _____